

Gând înghețat

Nicu Hăloiu

Gând înghețat

..

Senin sticlă, dimineată,
Pe pământ, prinse de frig,
Frunze veștede îngheață
Tremurând, strânse covrig!

...

Mici fuioare gri de fum
Coboară parcă tot mai jos,
Și umple totul cu miros
De cenușă și de scrum!

...

Parfum cu iz autumnal
Răzbate peste tot afară,
Un gând tăios, ca un pumnal
Mă poartă-n era glaciară!

...

Închid ochii, gându-mi vadă
Un plâlc de oameni musculoși
Pășind agale prin zăpadă,
Pe urme de mamuți lânoși!

...

Gându-mi zboară mai departe,
Înlănțuit de-un val de vânt
Și văd oceane înghețate
Și orașe sub pământ!

...

Văd totul ca prin lunetă,
Scene ce par din alte timpuri
Din vremuri fără anotimpuri,
Când numai iarnă-i pe planetă!